

DC
SUPERHERO
GIRLS

WONDER WOMAN™
na SUPER HERO HIGH

COO
BOO

Wonder Woman na Super Hero High

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cooboo.cz
www.albatrosmedia.cz

Lisa Yeeová
Wonder Woman na Super Hero High – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2016

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

na **WONDER WOMAN™
SUPER HERO
HIGH**

LISA YEEOVÁ

**COO
BOO**

*Věnováno Jodi Reamerové,
mé první superhrdině*

PŘEDMLUVA

Od začátku školního roku neuběhly ani tři týdny a už někoho vyloučili. Zvěsti o tom se šířily tak rychle, že kdybyste se je snažili dohonit a v nestřežené chvílce do něčeho narazili, mohli byste si vyhodit obratel. Když se ale na to ředitelky Amandy „Stěny“ Wallerové kdokoli zeptal, dala si ruce křížem, zvedla obočí a pronesla hlasem, ze kterého číselo rozčarování z opovázlivosti: „To nemluvíš na mě, že ne?“

Žádná otázka ještě nikdy nevyvolala takové ticho. Budoucí superhrdinové ze Super Hero High neměli dost odvahy – nebo nebyli tak hloupí – na to, aby se zeptali znovu.

Špitalo se opravdu ve velkém. I ti nejsvědomitější superstudenti měli problém se soustředit. Aby pan Fox

upoutal na hodině zbrojonomiky pozornost, musel ve třídě vytáhnout páchnoucí bombičky. Kdyby vyhodili Catwoman s dlouhými prsty nebo Frost, která zmrazí, na co přijde, nebo dokonce divocha Cyborga, slyšali byste asi řeči typu...

„*No jasně, věděla jsem, že to přijde.*“

„*A co že to trvalo tak dlouho?*“

„*Vážně? Fíha, to je mi teda novinka.*“

Ale tichou a skromnou Mandy Bowinovou?

Namísto toho se nejčastěji ozývalo: „Mandy čí?“

Protože Mandy přešla z jiné školy, byla na střední, kam chodí neobyčejně nadaní a úspěšní studenti, spíš průměrná. Bez superschopností a vyššího IQ – a hlavně – bez silné osobnosti byl zázrak, že ji vůbec přijali. Nebo ji možná, jak se občas proslýchalo, přijali omylem. To by dávalo větší smysl. Vzpomínky na Mandy Bowinovou se přirozeně vytratily stejně rychle jako ona sama. Navíc školu zachvátila zbrusu nová zvěst – nešlo o to, *kdo* byl vyloučený, ale *proč*.

Byla to Cheetah, kdo přišel s teorií, která se zásluhou Harley Quinnové rychle rozšířila. Harley totiž svou zálibu v klevetění ventilovala na HQTv, což byl její vlastní nový videokanal s mottem: „Bez přestávky nic než Harley!“

„Nešlo o to, že by Stěna chtěla Mandy vyloučit,“ předla Cheetah před kamerou, „ale o to, že chtěla jis-

tou osobu přijmout. A když uvážíte, kolik lidí se chce na nejlepší střední všech dob zapsat – *au revoir*, Mandy!“

Stejně jako u mnoha internetových pověr nezáleželo ani u této teorie na tom, jestli je založená na pravdě... Všichni ji začali opakovat jako slovo boží, i když většina studentů věděla, že na Super Hero High žádný limit pro zápisy neexistoval. Takže byla to pravda, nebo se Cheetah prostě zase jen nudila a plašila zlými řečmi? Svými pletichami byla pověstná. Jako například když spustila falešný všeobecný poplach, jen aby se ulila z testu z dějin superhrdinů.

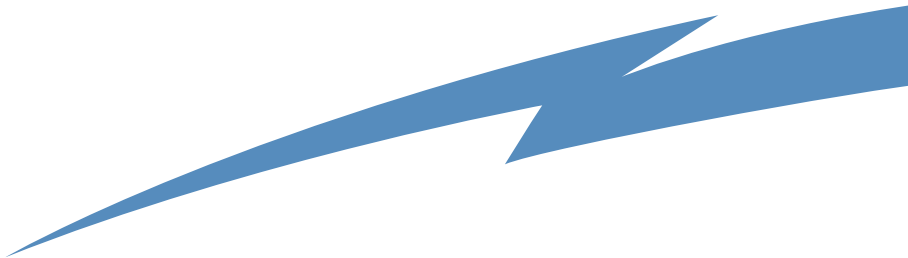
Většina studentů se tu připravovala na roli superhrdiny, která jim byla předurčena. Své superschopnosti ještě zcela neovládali a zatím neměli tolik odvahy, kolik by měli v budoucnu mít. Se svědomím si bohužel někteří z nich nedělali starosti. Nikdo ale nebyl bez názoru.

Podle Cheetah existovala jen jedna osoba, kvůli které by ředitelka Wallerová obešla běžné přijímací metody. Příběhy o skutcích mladé princezny bojovnice byly legendární. Bumblebee zaslechla, jak o ní Stěna mluví jako o „jedinečném úlovku“. Měly o ni zájem všechny školy na Zemi – a dokonce i některé na jiných planetách.

Což nás přivádí zpět k tomu vyloučení. Když byla

Mandy Bowinová proti své vůli odstraněna, slyšeli ji, jak na ředitelku Wallerovou křičí: „Já se vrátím!“

Těžko říct, jestli to byl příslib, nebo výhrůžka. A ještě zajímavější na tom bylo to, že Cheetah měla pravdu. Super Hero High se měla brzy obrátit vzhůru nohama.

ČÁST PRVNÍ

KAPITOLA 1

Wonder Woman seděla s pusou dokořán. Věděla, že se to od princezny bojovnice a dědičky amazonského trůnu neslušelo, ale myšlenky se jí teď točily kolem něčeho jiného – přesněji kolem videa, které sledovala na počítači. Aniž by o tom řekla matce, nechala si poslat tajný kód, aby k videu získala přístup, a e-mailem také odeslala dopis, v jehož úvodu stálo:

*Vážená paní ředitelko Amando Wallerová,
jmenuji se Wonder Woman a měla bych zájem o studium na prestižní škole Super Hero High. Protože jsem se celý život, který jsem strávila tady na Rajském ostrově, učila doma, nemám potřebná doporučení. Jsem ale sportovně založená, statečná a ochotná udělat cokoli, aby se na světě žilo lépe.*

Ze sledování náborového videa Super Hero High ji vytrhla naléhavá zpráva, která jí vyskočila na obrazovce.

NALÉHAVÉ UPOZORNĚNÍ: POVOLÁVÁME VŠECHNY SUPERHRDINY, KTEŘÍ SE NACHÁZEJÍ V BLÍZKOSTI BERMUDSKÉHO TROJÚHELNÍKU! AMERICKÁ VÝLETNÍ LOĎ S ŽÁKY DRUHÉ TŘÍDY NA ŠKOLNÍM VÝLETĚ PLUJE VSTRČÍC KOLOSÁLNÍ PŘÍLIVOVÉ VLNĚ...

Wonder Woman nepotřebovala slyšet nic dalšího. Video pozastavila, popadla své nezničitelné laso pravdy a vyběhla z pokoje.

Matka v zahradě už zase přerovnávala balvany.

„Kam letíš?“ zeptala se.

„Zachránit druháky,“ vysvětlila Wonder Woman už v letu.

„Na večeri buď doma!“ zavolala za ní mamka.

Jakmile Wonder Woman dorazila na místo, slyšela křičet děti, nad kterými se hrozivě klenula hora vody. Jejich loď se zběsile houpala ze strany na stranu. Wonder Woman okamžitě šlehla lasem pravdy. Měla jen jeden pokus na záchranu dětí, než rozbouřený oceán plavidlo převrhne.

Zatočila lasem vysoko nad hlavou a s hbitou přesností jím rázně mrštila. Zásah! Omotala laso kolem stěžně.

Švihla zápěstím, šklubla lasem, utáhla smyčku a zatáhla za lano, aby se loď na vodě udržela ve vzpřímené poloze, když se pod ní prohnala obrovská vlna. Děti zajásaly.

„Děkujeme, mladá dámo!“ zavolal učitel. „Jsi naše hrdinka!“

Wonder Woman se začervenala, zamávala jim a zamířila domů. Když si pospíší, stihne ještě před večerí dokoukat to náborové video.

Doma se Wonder Woman pozorně zadívala na obrazovku a studovala video. Super Hero High měla všechno, o čem kdy snila. Škola se pyšnila rozsáhlým areálem s blyštivou výškovou budovou uprostřed. Studentům a učitelskému sboru nabízela nejnovější technologie, elektroniku a zbraně, které jim každý záviděl. Navíc tu měli zbrusu nový letecký okruh a hojně využívanou nemocnici přímo v areálu. A snad jediná věc, která byla působivější než samotná inspirativní socha Spravedlnosti, byl symbolický Ametyst z Gemworldu, posazený na vrcholku nejvyšší školní budovy, který prorážel mraky a sloužil jako vítací maják pro příchozí letce.

A ještě něco. Některé předměty vyučovali slavní superhrdinové, co školu vystudovali, a bylo tu na výběr z víc kroužků, než na kolik by člověk vůbec mohl mít

čas, jako například Hrátky s jedy, Vaření s meči a věčně populární Pletačka a mlátička. Nejvíc ale Wonder Woman fascinovali studenti.

Byly tu zastoupeny všechny možné skupiny mladých lidí – někteří měli více superschopností, jiní neměli žádné. Řada snobských škol, jako Interstellar Magnet, studenty hodnotila jen podle známek, výsledků testů nebo druhu superschopností. Super Hero High ale měla ušlechtilější cíl. Studenti se tu nevybírali podle toho, čím jsou dnes, ale podle toho, čím se mohou stát zítra. Na videu bylo k vidění všechno možné. Holky, kluci, zvířata, hmyz, mimozemšťané, roboti, mutanti i stvoření schopná se převtělit. Byla to škola rovných příležitostí a Wonder Woman se to zamlouvalo, protože měla silný smysl pro spravedlnost.

Všimla si také, že studenti vypadají až opojně šťastně, zvláště jedna temperamentní, copatá blondýna, které se podařilo vplést téměř do každého záběru. Když si Wonder Woman představila, že by si tu našla přátele, zahrálo ji to u srdce. Tentokrát ale jinak, než když ji srazila atomová ohnivá koule. Tohle teplo jí na tváři vykouzlilo úsměv.

Když se video blížilo ke konci, začala hudba hrát hlasitěji a různé skupinky studentů a učitelů se postavily nebo se vznesly za ředitelku Wallerovou, která pronesla: „Takže jestli chceš, aby tvé vzdělání nabralo

superotáčky,“ Wonder Woman přikývla, „chceš získat superpřátele,“ Wonder Woman přikývla, „a nabyt supervýznamu,“ Wonder Woman přikývla, „pak vítej na Super Hero High!“

Wonder Woman se sevřelo hrdlo. A právě, když se jí do očí začaly drát slzy, zaslechla dunění silného ženského hlasu.

„Wonder Woman!“

Co to?

Kdo ji to volá?

Byl to počítač – nebo přesněji Amanda Wallerová přes počítač. Ředitelka na konec náborového videa připojila osobní zprávu.

Wonder Woman se napřímila a upravila si zlatou korunku, kterou měla usazenou v dlouhých hustých černých vlasech. „Ano, paní,“ řekla, i když věděla, že jí paní Wallerová nemůže slyšet. Wonder Woman vychovali, aby byla zdvořilá.

Ředitelka se pokusila o úsměv. K její přísné tváři se to moc nehodilo, vypadalo to spíš, jako by měla trávicí problémy. Na pozadí si Wonder Woman všimla celostátních ocenění Agenta roku, která lemovala stěny. O ředitelce Super Hero High Amandě Wallerové přečetla desítky rozhovorů. Ačkoli neměla žádné vlastní tradiční superschopnosti, zasloužila se o to, aby zranění zůstala na minimu, u studentů měla respekt a vždycky

se ze svých mladých superhrdinů snažila dostat to nejlepší.

„Wonder Woman,“ zopakovala ředitelka Wallerová. Její široká ramena zabírala celou spodní část počítačové obrazovky. „Sleduji tě už nějakou dobu a myslím, že nadešel čas, aby ses k nám přidala. Máš potenciál stát se jednou z největších superhrdinek v dějinách. Chybí ti ale formální vzdělání. A na to je tu Super Hero High. Chci, abys o tom popřemýšlela, ale poslouchej taky své srdce. To ti poví, kam patříš.“

„Na co se to díváš?“

Wonder Woman sebou trhla. „No... jen jsem se...“

„Já vidím, co děláš,“ řekla majestátně matka a tvářila se přesně tak, jak by se od královniny bojovnice očekávalo. „Proč bys chtěla opustit Rajský ostrov?“

To byla dobrá otázka. Jejich domov byl plný bujné tropické vegetace, obklopovalo ho tyrkysové moře, které bylo tak modré, že lepší název si ostrov ani nezasloužil. Zlaté břehy omývala teplá voda, jejíž vlny připomínaly bílé mašle, a celý ostrov proto vypadal jako jeden velký dárek. A možná že to dárek byl. Kopce se poklidně vlnily a hostily majestátné zelené stromy. Větve tenkých bělavých vrb se půvabně houपालy ve větru. Nebyly ale tak slabé, jak by se mohlo zdát, stejně jako spousta jiných věcí na ostrově. Ani na té nejkřehčí vrbě by nezanechala vrubek ani řetězová pila. I když to byl

ale ráj, šlo zároveň o pevnost obývanou pouze amazon-
skými válečnicemi.

V srdci Rajského ostrova – známém také jako The-
miskyra – se nad stromy tyčil velký řecký chrám. Právě
tady žila Hippolyta, královna Amazonek, se svou jedi-
nou dcerou.

„Nejde o to, že by se mi chtělo odejít,“ snažila se to
Wonder Woman vysvětlit své matce. „Chtěla bych se po-
dívat po světě. Chtěla bych se ve světě o něco zasadit.“

Matčino mlčení ji znervózňovalo. Hippolyta mlčela
vždycky, když se chystala na souboj. Bude se jejich roz-
hovor odehrávat v takovém duchu? Jako souboj? Byly si
vždycky tak blízké. Wonder Woman doufala, že se roz-
hovor udrží na úrovni debaty.

„Prosím, matko,“ žadonila Wonder Woman, „můžu
se na Super Hero High tolik naučit. Chodili tam všichni
největší superhrdinové.“

„Já jsem tam nechodila,“ poznamenala Hippolyta.

„Tak jsem to nemyslela,“ řekla rychle Wonder Wo-
man. „Jenom jsem prostě... tady na Rajském ostrově
strávila celý život a...“

Hippolyta si hlasitě povzdechla – jak to matky dělá-
vají, když toho chtějí dětem tolik říct, a nemůžou to ze
sebe dostat.

„Má nejmilejší dcero,“ řekla jemnějším hlasem, „na-
rodila ses, abys vládla. V žilách ti proudí královská krev.

Zůstaň tu, a jednou budeš vládnout Rajskému ostrovu. Budeš královnou Amazonek stejně jako já.“

Teď mlčela pro změnu Wonder Woman. Zhluboka se nadechla a potom řekla: „Matko, mám tě ráda a obdivuju tě. Ale až vyrostu, chci prostě být sama sebou.“

Hippolyta svou dceru milovala nade všechno a chápala, že Wonder Woman touží po objevování světa. A tak dceři nakonec dovolila odejít. Nejdříve jí ale dala dárek. „Sloužily mi léta,“ řekla Hippolyta, když si sundávala své náramky. „Odkloní rakety, kulky a další zbraně, které by ti mohly ublížit.“

„Díky, matko,“ poděkovala Wonder Woman a zadívala se na blýskavé kovové náramky, které jí teď zdobily zápěstí. Matčiny náramky si zkoušívala, když byla malá. Vždycky jí ale byly příliš velké a klouzaly jí z ruky. Teď jí ale poprvé padly jako ulité.

„Budu tě často kontrolovat,“ upozornila ji Hippolyta. „Budeš naší amazonskou velvyslankyní a musíš se podle toho chovat.“

„Slibuju,“ ujišťovala ji Wonder Woman. Divila se, jak může cítit bolest a radost zároveň. I když se jí bude po matce a Rajském ostrově, jediném domově, co kdy měla, hrozně stýskat, těšila se na nový život, který ji čekal.

Matka, jako by jí četla myšlenky, řekla: „Moje milá, v žilách ti proudí královská krev a jsi princezna a dě-

dička ostrova amazonských válečnic. Nebudu tě tu ale držet, protože ať už půjdeš kamkoli, budeš mít vždycky zvláštní místo v mém srdci, má milovaná dcero.“

„Díky, matko,“ odpověděla Wonder Woman a setřela si z očí slzy. Říkala si, jestli ty náramky opravdu fungují. Bolest, která jí svírala srdce, totiž nijak nezmírňovaly.

Objaly se a Wonder Woman vyrazila, než si to matka stihla rozmyslet. Letěla rychleji než kdykoli předtím. Nikdy neopustila Rajský ostrov na delší dobu, než bylo nezbytně nutné k záchraně životů a nápravě špatností v přilehlých oblastech, a teď si vychutnávala nový pocit svobody. Vydala se tou delší cestou kolem planety a žasla nad obrovskou rozlohou Země pod sebou. Zastavila se v Rusku, aby odklonila tornádo, uhasila ničivý požár a zachránila koaly v Austrálii a uklidila po masivním sesuvu půdy na hoře Fudži. Brzy ale měla na dohled místo, které bylo dokonalé i bez jejího zásahu.

Přívětivá záře Ametystu ji přitahovala k sobě. Když Wonder Woman spatřila Super Hero High, hluboko v srdci cítila, že patří právě sem.

Ne všichni ale měli stejný pocit.

KAPITOLA 2

Wonder Woman celou cestu z Rajského ostrova letěla. Zastavila se jen, aby někomu pomohla nebo si občasně dala něco k snědku. Letěla přes poklidná moře a burácející oceány, přes hory a údolí, přes pláně Serengeti a podél Velké čínské zdi. Za celou cestu ale nenarazila na nic tak impozantního, úžasného a děsivého jako na to, co teď měla přímo pod sebou.

Na střední školu.

Hlasité zvonění vyvolalo organizovaný chaos. Masy studentů, které se doteď procházely po venku, se začaly okamžitě tlačit do dveří, aby se rychle dostaly do školy. Když Wonder Woman přistála, postávalo na dvoře už jen několik opozdílů.

„Promiň,“ oslovila Wonder Woman dívku, obleče-

nou v jemné vrstvené látce lemované umělou kožešinou. Obdivovala její ledově modré vlasy, které jí sahaly po ramena. „Můžeš mi prosím říct, kde bych našla ředitelku Amandu Wallerovou?“

Dívka Wonder Woman přejela pohledem od hlavy až k patě a ušklíbla se nad podivnou výzbrojí nově příchozí amazonské válečnice.

„Z daleka?“ zeptala se dívka. Očima zabloudila k malé zlaté korunce s rubínově červeným kamínkem, kterou měla Wonder Woman v pocuchaných vlasech, a pak upřela pohled na zářivé náramky zdobící její zápěstí.

„Ano! Přiletěla jsem až z Rajského ostrova,“ odpověděla. „Jsem Wonder Woman!“

„Frost,“ prohlásila naprosto lhostejně dívka.

Wonder Woman trochu zamrazilo. Frost pohodila vlasy a ukázala na obrovskou cihlovou budovu. „Po schodech nahoru, za dveřmi doprava, pak doleva a zase doleva, pak doprava, za roh a zase ven.“

Wonder Woman párkrát zamrkala. „Co prosím?“

„Nic, dělám si srandu,“ opáčila Frost, dramaticky ještě jednou pohodila vlasy a vycenila nádherně bílé zuby. „Běž dovnitř a zeptej se někoho, komu to není jedno.“

„Tak dobře!“ řekla Wonder Woman rozzářeně. „Díky!“

„Já jsem Hawkgirl. Můžu ti nějak pomoci?“ zeptala se jí dívka, která měla dozor na chodbě. Upravené hnědé vlasy doplňovaly její organizovanou osobnost. Sklonila hlavu a křídla s šedými pery jí přilehla k zádům. Wonder Woman obdivovala její kovový opasek a popruhy postroje na středu spojené odznakem s vyrytou orlí hlavou.

„Ano, prosím,“ řekla Wonder Woman. „Mohla bys mi říct, kde bych našla paní ředitelku Amandu Wallerovou?“

„Na konec chodby a pak doleva,“ ukázala jí dívka a sevřela v ruce své žezlo. „Zavedu tě tam. Pojď za mnou.“ Nato se jí křídla zase roztáhla, zvedla ji ze země a nesla směrem k hlavní budově uprostřed školního areálu.

„Děkuju za ochotu,“ zavolala na ní Wonder Woman, když ji s úsměvem následovala. Všichni tu byli tak nápomocní... a už teď bylo těžké jim stačit.

Hned jak do kanceláře vešla, narazila Wonder Woman do vysoké knihovny. Brzy si ale uvědomila, že to vůbec nebyla knihovna.

„S dovolením,“ řekla ředitelka Wallerová, když se otočila. Ve svém černém kostýmku, který jí ladil s tmavou pletí a zvýrazňoval široká ramena, působila Stěna impozantně. Když uviděla svou nejnovější studentku, pokusila se o vlašný úsměv, který zase vypadal spíš jako výraz člověka s trávícími potížemi než jako přivítání, a pak znovu zaujala svůj strohý profesionální postoj.

„Wonder Woman, ráda bych tě jako první přivítala na Super Hero High,“ řekla ředitelka.

Wonder Woman jí nechtěla povědět, že už ji jako první přivítala Frost.

„Pojď za mnou,“ vyzvala ji ředitelka Wallerová a hbitě vykročila. „Ať nepřijdeme pozdě.“

Ředitelka zavedla Wonder Woman do velké auly. Když se usadila v poslední řadě, otočila se za ní s upřeným pohledem většina studentů v sále. Měla radost, když poznala několik tváří z náborového videa. Nevěděla, co má dělat, a tak zamávala a pohodila vlasy, jak to okoukala od Frost.

„Ehm!“

Mikrofon ředitelka Wallerová nepotřebovala. Když stála na pódiu, její dunící hlas rezonoval i v zadních koutech místnosti a doléhal až ven do studentské zahrady. Jakmile promluvila, studenti se napřímili a verky se rozutekly.

„Dnes jsme se tu sešli, abychom oznámili jméno hrdiny měsíce,“ řekla ředitelka na úvod. „Jak všichni víte, toto ocenění dostane mladý superhrdina, který prokázal ochotu a obětavost a šel příkladem všem studentům Super Hero High.“ Několik studentů sebevědomě kývalo. Někteří na sobě měli propracované superhrdinské kostýmy, jiní zase oděv, který vypadal skoro jako běžné oblečení. Wonder Woman s obdivem sledovala bledou

dívku s bohatými kaštanovými vlasy a úponkem břechtanu vpleteným do složitě učesaného copu na straně. Dívka se na ní nesměle usmála a posunkem Wonder Woman naznačila, že by měla sledovat pódium.

„Tento měsíc se naší hrdinkou stává... Bumblebee!“

Půvabná dívka s bronzovou pleť a zlatými křídly přiletěla na pódium a publikum propuklo v jásot. Sytě zbarvené medové boty jí ladily s proužky v kadeřavých hnědých vlasech a černé legíny jí zvýrazňovaly podkoženky s ozdobným vzorem. Wonder Woman se přistihla, že tleská taky.

Spustilo se video. Na něm byla Bumblebee, jak se zmenšuje na velikost hmyzu a vrhá zvukový poryv, kterým k zemi sráží bandu zločinců, jež chtěla vykrást hudební obchod Super Tunes. V dalším záběru učila studenty, jak se vyhnout kulkám, a pracovala v kanceláři ředitelky Wallerové. Video končilo záběrem na paní učitelku Liberty Bellovou, jak říká: „Bumblebee se učí s upřímným nadšením. Kéž bychom tu tak měli celý úl studentů, jako je Bumblebee!“

Wonder Woman si všimla loga hvězdy na konci videa a zapsala si do úkolníčku položku „*Stát se hrdinou měsíce*“. Kdo by nechtěl? Podívala se na studenty, kteří seděli kolem ní. Dívka po její pravici byla zahalená do hedvábné kožešiny s úhlednými puntíky. Pomalu se protáhla, jako by se nudila. Wonder Woman se usmála,

ale nemělo to odezvu. V domnění, že ji dívka neviděla, do ní Wonder Woman šťouchla a řekla: „Ahoj, já jsem Wonder Woman.“

Dívka na ni vrhla upřený pohled a zavrčela: „Já jsem Cheetah a tohle už nikdy nedělej.“

„Tak dobře!“ řekla Wonder Woman a přelétla pohledem dívku, která seděla po její levici. Pamatovala si ji z nádvoří, postávala tam, když na škole přistála.

Frost se letmo usmála a dýchla mrazivý vzduch na zeleného kluka, který seděl před ní. Když kluk na sedadle zmrznul, utrousila Frost: „Jejda! Promiň! Moje chyba,“ a rozesmála se.

„Přestaň!“ rozkázal někdo. Dívka s asijskými rysy vyskočila a z oblečení zmrzlého kluka mečem usekla pár rampouchů. Vlasy měla černé jako inkoust a střižené do ostrého úhlu, jako by byly také osekane mečem.

„Dej mi pokoj, Katano,“ odsekla Frost.

„To ty dej pokoj Beast Boyovi,“ nedala se Katana a rozmáchla se stříbřitě blyskavým mečem. Wonder Woman na čepeli zahlédla svůj odraz.

Frost si vytvořila štít z ledu a úder vykryla.

Dívky spolu zápasily v uličce a vrhaly na sebe zlostné pohledy, zatímco Beast Boy, který se mezitím převtělil v tučňáka, řekl: „To je v p-p-pohodě, K-k-k-katano. Já z-z-zimu s-s-snesu.“

„Ehm!“ zvolala ještě jednou ředitelka Wallerová.

„Super. Teď nás sjede Wallerová,“ pošeptala Frost Kataně. „To je tvoje vina.“

„Studenti!“ křikla ředitelka. „Pravidla znáte. Používat superschopnosti nebo zbraně během shromáždění je zakázané. Všichni jste po škole!“

Učitelé se znuděným výrazem prošli uličkou a posbírali nevyzpytatelné zbraně do velkých kovových truhlic. V sále řinčely odevzdávané meče, šípy a munice a ve Frost a Kataně to vřelo. Beast Boy se zatím vrátil do své přirozené zelené podoby.

„Své věci dostanete zpátky, až odevzdáte esej o tom, proč je vnášení zbraní do auly nebo používání schopností při shromáždění špatný nápad,“ pronesla otráveně ředitelka a hned nato zase ožila.

„A teď přejdeme ke vzrušujícím zprávám. Letos se pořádá stý Supertriathlon superhrdinů. Věřím, že tento rok Super Hero High zazáří. Zatím se nebudu pouštět do detailů, ale chtěla bych vám představit nejnovější členku naší studentské obce. Wonder Woman, pojd' prosím na pódium.“

Překvapená a nadšená Wonder Woman vyskočila a zamířila na pódium. Při tom mávala a pohazovala vlasy.

„Naše nejnovější studentka je jedinečný úlovek!“ pokračovala ředitelka Wallerová.

Úlovek? Pomyslela si Wonder Woman. Copak měla

něco chytit? Podívala se vzhůru, zrovna když jí nějaký student nastavil nohu.

„A kdo chytí tebe, až budeš padat?“ zeptala se Cheetah se strojenou lhostejností.

Wonder Woman klopýtla, stočila se do kotrmelce a jedním plynulým pohybem zase vyskočila na nohy. V sále se strhl potlesk. Cheetah se zamračila. Wonder Woman se uklonila.

„To jsi zrovna nechtěla, co?“ dobíral si Cheetah někdo, kdo seděl vedle.

„Poslechni, Star Sapphire,“ řekla Cheetah. „Jestli si tahle holka myslí, že bude vládkyní školy, tak je na omylu.“

„To máš samozřejmě pravdu,“ řekla Star Sapphire, zatímco si pohrávala s třpytivým safírovým prstenem.

Obě se zadívaly na Wonder Woman, která se cestou na pódium zastavila. Cheetah se stále kabonila, ale ve tváři té druhé holky viděla Wonder Woman jen vlídnost.

Za chvíli už Wonder Woman stála na pódiu vedle ředitelky Wallerové.

„Všichni tady víme o tvých zásluhách, Wonder Woman,“ začala ředitelka, „například jak jsi posledně zachránila ty žáky druhé třídy. Nejvíc se ale těšíme na to, čím budeš Super Hero High inspirovat. Chtěla bys pronést pár slov?“

Wonder Woman se rozhlédla po moři budoucích

superhrdinů. „To já jsem se přišla učit od vás,“ řekla upřímně. „Na světě toho můžeme tolik dokázat a učení se navzájem je první krok.“

Ředitelka Wallerová sál roztleskala a Wonder Woman zamávala. Potom ředitelka vyzvala Bumblebee, aby se vrátila na pódium. „Tvůj první úkol současné hrdinky měsíce bude provést naši novou studentku po škole,“ řekla jí.

„S radostí!“ přikývla Bumblebee a přívětivě se na Wonder Woman usmála. Když se studenti po shromáždění tlačili na chodbě, snažila se Bumblebee proplést davem, ale do cesty se jí pořád pletla křídla. „Nebude ti vadit, když se zmenším, vid’?“ zeptala se.

Wonder Woman si nebyla jistá, co to znamená, ale nechtěla být neslušná, a tak odpověděla: „Samozřejmě že ne, jen do toho.“

Sledovala, jak se Bumblebee z velikosti dospívající dívky zmenšila na čmeláka. Když se hrdinka měsíce mrštně proplétala mezi studenty, kteří na chodbě letěli v pruhu vyhrazeném pro letce, měla Wonder Woman co dělat, aby jí stačila. Rychlost jí problém nedělala, ale letět, dělat si u toho poznámky a pořizovat fotky se ukázalo být nebezpečné. „Promiň,“ omlouvala se, když vybočila z pruhu a srazila studenty na zem. „Jejda! Promiň!“

„Tady je knihovna,“ řekla Bumblebee a ukázala vlevo. „Tady je jídelna,“ řekla a ukázala vpravo. „A tady jsou

některé z těch šestapadesáti nouzových východů,“ řekla a ukázala do všech směrů.

Kolem probruslil bělozlatý vír. „Pozor, jedu!“ houkla dívka nadšeně. Wonder Woman si z šatů oprášila pár sněhových vloček a s úžasem sledovala, jak se pod dívkou objevovaly ledové stopy pokaždé, když se bruslemi dotkla země.

Wonder Woman dohonila Bumblebee, která jí vysvětlovala: „To byla Golden Glider.“

Wonder Woman ale neposlouchala. Náhle zpozorněla.

Přímo proti ní se řítíl kluk s nataženou rukou. To je útok? Rychlostí blesku zaujala obranný postoj, vrhla se na něj, chytla ho za ruku, dvakrát s ním zatočila kolem dokola a pak jím mrštila o zem chodby, po které se sklouzl a zastavil se až o školní skříňky.

Bumblebee ji obletěla, zvětšila se do své plné velikosti a zeptala se: „Ehm, proč jsi to udělala?“

Wonder Woman pořád zaujímal svůj bojový postoj, připravená na jakékoli další neznámé nepřátele, kteří by se mohli pokusit o útok. „Jen jsem se chránila. A tebe taky,“ řekla a už sahala po svém lase pravdy, když si uvědomila, že jim všechny zbraně zabavili.

Bumblebee se zase zmenšila a zabučela Wonder Woman do ucha: „On ti nechtěl ublížit. Chtěl ti jen potřást rukou. Hal Jordan je sice někdy dost sebestředný, ale patří do skupiny Green Lantern a je to hodnej kluk.“

To Wonder Woman zmátlo. Sebestředný jí vůbec nepřípadal. Maximálně tak ležel ve středu chodby. „Proč by mi měl potřásat rukou?“ zeptala se. „Nic s ní nemám.“

„To zdvořilí lidé dělávají, když se chtějí pozdravit,“ vysvětlila jí Bumblebee.

Wonder Woman bylo hloupě. Ve vteřině už se skláněla nad Halem, který se pokoušel vstát. Na místě, kde hlavou narazil na skříňku, mu vyraší pěkná boule. *Kluci jsou tak divní*, pomyslela si Wonder Woman, když na něj zírала. Ještě nikdy žádného neviděla tak z blízka. Krátké, husté hnědé vlasy a dolíčky ve tvářích podtrhával pozornost strhující megabeďar. *Mají všichni kluci pupínky?*

Hal viděl, na co Wonder Woman zírá, a snažil se beďar zakrýt, když v tom ho najednou chytl za pravou ruku.

„Moc mě to mrzí,“ řekla. „Já jsem Wonder Woman. Ráda tě poznávám.“

Nejnovější studentka Super Hero High mu rázně potřásla rukou.

„Jau, jau, jau!“ vykřikl, cukl rukou zpátky a podíval se, jestli na ní nemá modřiny.

Wonder Woman se na něj netrpělivě dívala. Co se jí to snaží říct? Copak kluci mluví v šifrách? *Jau, jau, jau?*

Hal byl v rozpacích, a tak jen řekl: „Jau... ehm, jauk se máš?“

Wonder Woman se usmála. Líbilo se jí, jak mluvil. „Mám se skvěle!“ odpověděla. „Jauk se máš ty?“

KAPITOLA 3

Ze své první hodiny na Super Hero High si chtěla Wonder Woman zapamatovat co nejlíp, aby o tom mohla napsat matce. Při hodině letecké výchovy s úžasem sledovala, jak se Beast Boy před jejíma očima přeměnil v obrovského kormorána ušatého, ptáka, co loví ryby. Měla radost, že už celý rozmrznul, i když se pořád trochu kolíbal.

Vzlet v ptačím těle zvládl na jedničku – vtom se ale najednou uprostřed letu něco pokazilo. Proměnil se zpátky v nazelenalého školáka a řítil se k zemi. Když se Wonder Woman přiřítila, aby ho chytila, převtělil se Beast Boy v poletuchu, udělal v letu tři salta a bezpečně jí přistál u nohou.

„Dostal jsem tě!“ řekl a smál se, když se zase proměnil v kluka.

„Beast Boyi!“ štěkl na něj učitel Red Tornado, který byl v obličejí ještě rudější, než bylo obvyklé. Sice byl syntetický člověk s umělou inteligencí, ale nedělalo mu žádný problém dávat lidem najevo své pocity. „Co jsem ti říkal o simulování pádu?“

„Simulování pádu není k smíchu,“ řekl Beast Boy, svěsil hlavu a nahodil zkroušený výraz. Mrknul při tom na Wonder Woman a zašeptal: „Ono ale je!“

To, co Wonder Woman právě viděla, na ni udělalo dojem, ale zároveň ji to zmátlo. Beast Boye si vyfotila a pak ho popadla za pravou ruku a energicky mu s ní zatřásla.

„Ahoj! Já jsem Wonder Woman,“ představila se. „To bylo úžasné!“

Wonder Woman si všimla, že na ni zírá celá třída. Bylo jí trapně. Jak mohla být tak neomalená? Počínaje Red Tornadoem Wonder Woman rychle obešla celou třídu, každému potřásla rukou, představila se, zamávala a pohodila vlasy. Když se dostala k poslední studentce, řekla jí tichá dívka sotva šeptem: „Já jsem Miss Martian.“ Než ji Wonder Woman stihla pozdravit, stala se dívka neviditelnou a Wonder Woman zůstala s rukou napřaženou před sebe.

„To byla sranda,“ řekla Bumblebee, která se očividně snažila potlačit smích. Wonder Woman se nemohla dočkat, až dostane nějakou školní úlohu. V další části prohlídky školy Wonder Woman zvlášť uchvátila hra zachraň míč, kterou superstudenti hráli na tělocviku.

„Přihraj kapitánovi!“ křičel učitel.

„Co znamená být kapitán?“ zeptala se Wonder Woman své průvodkyně. Polovina hřiště zajásala, když se Cyborg trefil robotickým panákem do sítě.

„To znamená, že týmu šéfuješ,“ odpověděla.

To si Wonder Woman zapsala. *Být kapitánem. Šéfovat týmu.*

Když procházely chodbou, narovnávala Wonder Woman portréty slavných absolventů školy, které lemovaly zdi, sbírala odpadky a opravovala pokroucené kovové zábradlí.

„Fíha,“ řekla Bumblebee. „To bylo zkroucené už od doby, co ho Firestorm omylem utavila. Všichni vždycky říkali, jak blbě to vypadá, ale ty jsi první člověk, co s tím něco udělal.“

„Wonder Woman! Tady!“ volal někdo.

„To je Barbara Gordonová,“ vysvětlovala jí Bumblebee a ukazovala na dívku, která postávala vedle školních skříněk, z nichž některé byly nízké a některé sahaly skoro až ke stropu. „Je to odbornice přes techniku z Gothamské střední a pomáhá nám tady na škole. Její táta tu učí.“

„Wonder Woman, tahle je tvoje,“ řekla Barbara a vytáhla z desek list papíru. „Letci vždycky dostávají vrchní skřínky.“

Wonder Woman se zadívala na papír s úhledně napsanou číselnou řadou. Kéž by měla alespoň z poloviny

tak pěkný rukopis. Měla ale tendenci na papír dost tlačit a vždycky okusovala tužky.

„Tím se otevírá sejf?“ zašeptala Wonder Woman. Doma si hrozně ráda četla v komiksové knížce s názvem *Tragické a naprosto pravdivé kolosální zločiny* o zlodějích, kteří vykrádají banky, a podobných neřádných zločincích. Hippolyta z výběru knihy nebyla zrovna nadšená. Bývala by byla radši, kdyby si její dcera četla v učebnicích, leteckých příručkách a bichlích o rozvoji bojových schopností. Wonder Woman si musela komiksy schovávat pod rezervními zbraněmi a často si je s baterkou četla v noci pod dekou.

Barbara se srdečně zasmála. „Kód k sejfu to zrovna není,“ řekla a odhrnula si tmavě zrzavou ofinu z očí. „Je to kód ke skříňce. Můj táta, pan komisař Gordon, říká, že opatrnosti není nikdy dost, proto bys měla své heslo udržet v tajnosti. Funguje to takhle. Sleduj.“

Barbara ze svého opasku na náradí vytáhla cepín a vyšplhala až k vrchní skříňce. Když se dveře otevřely, měla Wonder Woman na krajíčku. Její vlastní skříňka!

„Existuje vůbec něco lepšího?“ řekla a skříňku si vyfotila.

„To ti ukážu,“ řekla Bumblebee rozzářeně. „Za mnou!“

Když prolétávaly kolem ošetřovny, všimla si Wonder Woman dlouhé fronty studentů, kteří si drželi pravou ruku a přitom se šklebili. Wonder Woman se usmála,

zamávala a každého oslovila jeho jménem. Někteří začali při pohledu na ni couvat. Většinou ale dělalo radost, že si je pamatovala.

„Moment!“ zavolala Wonder Woman, když míjely kabinet, kde seděla Stěna. „Chci odevzdat svou esej.“

Bumblebee překvapeně zamrkala. „Ty už ji máš hotovou?“ zeptala se.

„Ano,“ odpověděla Wonder Woman a zamávala jí s ní před očima. „Dostaneme pak zpátky své zbraně, ne?“

„Kdy jsi ji ale napsala?“

„Když jsme přecházely ze třídy do třídy,“ odpověděla. Wonder Woman dostala zpět své laso pravdy a následovala Bumblebee bludištěm schodů a tajnými chodbami až k cihlové stěně. Třikrát na ni zaklepala a k úžasu Wonder Woman se zeď otočila směrem dovnitř a odkryla vchod.

„*Třikrát*,“ zapsala si Wonder Woman do poznámek.

„Vítej na dívčích kolejkách,“ oznámila jí Bumblebee.

Wonder Woman se rozzářily oči. Jen stěží se jí podařilo udržet nadšení na uzdě. Na koleji nikdy nebydlela. Nikdy nebydlela *nikde jinde* než na Rajském ostrově. Wonder Woman se nemohla dočkat, až pozná své spolubydlící.

Právě, když se chystala vstoupit na pokoj číslo 27, Wonder Woman ustrnula. Někdo zakřičel: „Kde ta Wonder Woman vězí? Nemůžu se dočkat, až to na ni namířím!“

KAPITOLA 4

Protože Wonder Woman věděla, že moment překvapení je ke zmaření jakéhokoli útoku klíčový, vyrazila kopnutím dveře a vkročila dovnitř. Byla šokovaná pohledem, který se jí naskytl, a zalapala po dechu. Pokoj vypadal, jako by ho někdo vyraboval. Wonder Woman ještě nikdy neviděla takový chaos!

Všude se válely hromady oblečení a harampádí. Televize byla puštěná na plné pecky a stejně tak videoklip, který běžel na počítači. Na garnýži visel vlhký ručník. Po místnosti bylo rozházené vybavení ke kameře. Prázdné sáčky od brambůrek se hromadily na papírech, které se hromadily na knihách, které se hromadily na jedné z postelí. Nebo Wonder Woman alespoň předpokládala, že se pod tou hromadou skrývá postel.

„Je tady!“ vykřikl někdo.

Wonder Woman se rozmáchla a během nanosekundy byla dívka obmotaná lasem pravdy. Upustila videokameru a vyhrkla: „Čekala jsem na tebe.“

Bumblebee, která se mezitím zmenšila, vlétla do místnosti a přistála Wonder Woman na rameni. Než stihla cokoli říct, začala se Wonder Woman vyptávat: „Kdo jsi a co chceš?“

Dívka zamotaná do lasa pravdy neměla na výběr nic jiného než mluvit pravdu. „Jmenuju se Harley Quinnová a chci o tobě natočit video pro svou stanici HQTV,“ řekla a potom dodala: „A jsem úplně a naprosto supernadšená z toho, že budeme spolubydliční!“

Vtom ji Wonder Woman poznala. Samozřejmě! To byla ta blondýna, která byla vidět skoro na každém záběru náborového videa Super Hero High. Culičky zbarvené jako do cirkusu, úsměv od ucha k uchu a uličnická jiskra v očích. Wonder Woman Harley pustila a omluvila se.

K jejímu překvapení se ale Harley ani trochu nezlobila. Byla nadšená a propukla v dlouhý a hlasitý smích.

„Mluvila jsem zrovna na kameru a říkala, že tě chci natočit a vtom BUM, ty vpadneš do místnosti! A... a pak mě omotáš svým slavným lasem! MĚ! A nejlepší na tom je, že to mám všechno natočené!“ Harley zvedla kameru do vzduchu, jako by to byla trofej. „Tomu říkám exkluzivní záznam. Exkluzivně na HQTV! Tak strašně ráda tě poznávám, Wonder Woman!“

Když jí Harley podala ruku, zatřásla s ní Wonder Woman s takovým nadšením, že se Harley rozkmitala hlava ze strany na stranu jako kývací panence. Zdálo se ale, že Harley Quinnovou to z míry nevyvedlo.

„Nezlobte se,“ bzukot byl čím dál hlasitější, až se Bumblebee zvětšila na svou normální velikost.

Wonder Woman zapoměla, že je dívka v místnosti taky. Byla tak maličká a tak potichu.

„Musím se pustit do úkolů,“ řekla Bumblebee. Pokynula hlavou k Wonder Woman a řekla Harley: „Ona už má práci o tom, proč by se zbraně neměly nosit na shromáždění, hotovou a odevzdanou!“

Harley znalecky přikývla. „To se dalo čekat, to se dalo čekat,“ poznamenala. „Jen tak dál a určitě se staneš mazlíčkem každého učitele!“

Wonder Woman naklonila hlavu na stranu. „Já ale nejsem žádné zvíře – jsem holka,“ řekla vážně.

Následoval další charakteristický výbuch smíchu. „To je vtipný!“ vykřikla Harley. „Jsi hotový bavič! To se mi líbí.“

„No, ne, já nejsem bavič, jsem superhrdinka,“ namítla Wonder Woman.

„To byl vtip,“ vysvětlila Harley. „Ha, ha. Rozumíš – vtip?“

Když na ni Wonder Woman upřela prázdný pohled,

řekla: „Héj, nebuď tak vážná. No tak, nemáš smysl pro humor?“

„Aha,“ odpověděla Wonder Woman a do úkolníčku si zapsala: „*Pořídít si smysl pro humor.*“

Zatímco Harley žvatlala o tom, jak budou nejlepší spolubydlící v dějinách Super Hero High, prohlížela si Wonder Woman pokoj. Se svými superrychlými schopnostmi začala uklízet, vyhazovat odpadky, rovnat knížky a přerovnávat nábytek. Když zvedla hromadu věcí své spolubydlící, které se jí válely na posteli, uvědomila si, že to vůbec není postel – byla to trampolína!

„No, tahle Mandy Bowinová byla kapitola sama pro sebe,“ vyprávěla jí Harley, zatímco stříhala video se zručností mistra ve hře na piano. „Byla takový ten typ holky, co sotva promluví. To bylo sice hezký, ale nepobírala vtipy a tak, víš, co myslím. Jednou jsem jí schovala housle a ona šla do vrtule! A přitom to byly úplně obyčejný housle, ani ne žádná zbraň. Mandy a její hudba. Nemělo to konce. Neměla ani žádnou superhrdinskou přezdívku, prostě jen Mandy. Přezdívku tu mají *všichni.*“

Harley udělala dvojité salto vzad, odrazila se o postel, zase se si sedla a pokračovala ve stříhání videa.

„No, a takže,“ končila vyprávění Harley, „jednoho dne, PRÁSK! Mandy je pryč a ty jsi tady. Dostříháno! Jojo, jsem fakt rychlá.“ Harley se postavila a rozhlédla

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.